

En liten Resumè den allra sista dagen i maj 2016

Så var vi då framme vid denna sista dag av maj månad. Alldeles barärmad kan man vara, eftersom solen lyser från näst intill klarblå himmel och det är 23 grader varmt. Inte så svårt att få till känslan av skolavslutning. Även om vi inte får vara med om någon betygsutdelning idag så är det ju faktiskt en hel del av alla dessa flitiga PROare som faktiskt har förkovrat sig på något vis under den gångna vårterminen. Förkovran handlar ju inte bara om innötning av behövlig kunskap utan även om att kittla igång våra mer lustfyllda behov. Så jag antar att vår nya cirkel som börjar i höst från ”*Från Trattgrammofon till Spotify*”, där vi tillsammans kommer att minnas gamla låtar och kanske öppna dörrarna för mer nytillkommet, kommer att bli fulltecknad. Musik kan väcka liv i våra känslor. Redan i moderlivet är vi mottagliga för musik och med ljuv och älskad musik gör man försök med att väcka upp personer som fallit i koma.

Ja, så närmar jag mig ”*Tankebacken*”. Skulle gärna vilja gå dagens händelser i förväg och högljutt brista ut i ”***Jag har gått här förr, men jag märkte då, inget särskilt med de stenar som jag trampar på***” men utan mobiltelefon i handen och utan några små pluppar i öronen så kan ju folk omkring ta mig för en stolle då. Men för en dryga tio, tolv år sedan så hade det varit alldeles riktigt, då var det bara stollar som gick omkring och pratade för sig själva. Men se nu har ju det vänt. Att man pratar rakt ut i luften stirrandes rakt in i en liten möjäng och med igenpluggade öron bevisar nämligen numera att man är med i samhällets utveckling och inte som stollen en mumlande kuf. Att man dessutom tror sig kunna kliva rakt ut i trafiken (eller underförstått, gå på vattnet) utan att ens lyfta blicken från sin mobil, måste bero på en stark tro på sin egen odödlighet. Och som av en händelse vill jag nämna att det kommer en cirkel i höst om hur du handskas med din Iphone. (Dock ingår det nog ingen lektion i trafikvett i den kursen.) Men man måste ändå erkänna, att livet vore bra mycket krångligare utan våra kära mobiler.

Den ständiga undran dyker upp när jag får syn på Barbro med alla goda bakelserna. Hur många kommer idag? Det ju en toppenunderhållning, men, det är ju även toppenväder. Men vi tror på den här dagen och satsar stort.

Hela styrkan är snart här m a o **grojobbaren** (vår reseledare) Gunnar, som varje gång och oftast tillsammans med Monica baxar fram bord och stolar från förrådet och placerar ut i salen för att **serveringspersonalen** som är jag själv och Monica, ska kunna ställa ut koppar och fat och övriga tillbehör. Barbro är **kaffekokare** och **brödleverantör**. Vera skär upp och fördelar och ser till att **brödportionerna** räcker till alla och envar. Idag hade det kunnat bli dramatisk ska ni veta. Anne-Marie (teatern ni vet) som alltid ser till att våra underhållare får en liten blomkvast som tack, hon var extrainkallad idag till köket och ve och förbannelse hon försökte ge sig på Pelles servettvikning. Tur att vi han stoppa henne innan han kom. Men slutet gott allting gott. Så nu sitter han där som tjuren Ferdinand under korkeken och viker sina små servetter, ja eller hur det nu var. Siv från **textilverkstan** är på plats och lägger fram lotterivinsterna och kan börja sälja lotter och Kent är här och har en hel del att pyssla med innan han så småningom, eller faktiskt just nu kan välkomna till vårens sista medlemsträff. Inte så mycket information idag, dels på grund av att vår underhållning kräver lite mer tid än annars men vi ska ju gå på sommarlov idag och en hel del av vår verksamhet ligger ju nere då.

Men kanske lite i elfte timmen men ack så angeläget är det att få namnunderskrifter på de protestlistor som skickas runt bland medlemmarna. Jag antar att vi kanske fick 92 påskrifter eftersom det var precis så många vi var på dagens medlemsträff. Med dessa listor vill vi utöva påtryckning på ansvariga politiker om att på allvar ta itu med bankernas ovilja att hantera sina kunders kontanta medel.

Så är vi då framme vid dagens underhållning, "*Var f-n är mina tofflor*" som är Åsa Berghs egen tolkning av Bernard Shaws Pygmalion. Efter att ha uppmanats att sätta oss bekvämt tillrätta på våra stolar så förflyttade vi oss till ett regnigt London. Mitt i detta nattliga sommarregn står en mer än lortig Eliza Doolittle och försöker få sina sista violer sålda. Eliza blir då föremål för en vadslagning mellan Henry Higgins och Mr Pickering. Higgins är övertygad om att han kan förvandla Eliza till en lady. Åsa Bergh tolkar med bravur samtliga inblandade rollfigurer som utöver ovan nämnda även är mr Higgins mamma samt överklassdamerna som otåligt väntar på taxi i regnet samt deras son Freddy.

Åsa framförde den **sanna** historien ur ursprunget, Pygmalion blandat med de sånger vi så väl minns från May Fair Lady som, bl a ***En gnutta flaks, Släpp ingen kvinna över bron*** och naturligtvis, ***Jag skulle dansa så, och sist men inte minst I dina kvarter***. Men vi fick aldrig höra att hon klarade av Den spanska räven som rev en annan räv, av den enkla anledningen att det inte förekom i ursprunget men i stället fick vi uppleva att hon jobbade bort sin värm-ländska brytning och slutade att be om en köpp te och tänk det verkade alldeles trovärdigt. Jag är överväldigad över hur skickligt Åsa framförde hela föreställningen, men framför allt styrkan i hennes röst, hon var ju ingen stor person men hennes röst hade både mjukhet och en enastående kraft. Hon har besökt oss förr och för min del får hon ju mer än gärna besöka oss igen. Att *då* och som många med mej ha sett May Fair Lady på Oscarsteatern med Ulla Sallert och Jarl Kulle förtar ingalunda Åsas tolkning av idag. Återigen, Kent behövde inte krysta sig när han avtackade Åsa med berömmande ord och blommor. Eftersom föreställningen var en hel timme så blev det kafferast efter halva tiden. Vid förra årets våravslutning bjöd föreningen på tårta, och idag fick vi härliga hallonbakelser så kan vi då se det så här, att en gång är ingen gång men efter två gånger måste man väl kunna kalla det för en tradition och dom ska man hålla fast vid eller hur. Men lotteriet kom där det skulle efter underhållningen och Kent kände sig stor stark och modig eftersom hustrun inte var här idag så han drog en rolig historia till allas glädje. Därmed önskades alla en trevlig sommar och hjärtligt välkomna tillbaka till hösten. Men ännu är det inte riktigt slut för nu ska vi gå ut i köket och avnjuta en alldeles, alldeles underbar, men väldigt liten disk. Men den får duga.

Trevlig sommar och ta väl hand om er.

Eva L